

[Patursson.]

Ting vedrørende Sagen, men maa dog have Lov til at sige, at der tales her i Danmark om Forfatningsændring, men vi trænger 10, ja, 20 Gange mere til en Forfatningsændring paa Færøerne.

Den ærede Ordfører sagde, at det var kun Øre, det gjaldt. Nej, det er ikke Ørene, det gælder, det er den retslige Stilling, det er et Princip, Sagen drejer sig om for Lagtinget. Lagtinget staar paa et andet principielt Standpunkt end Ministeriet og — det gaar jeg ud fra — Amtmanden. Jeg kan ikke tænke mig, at Søfartsministeriet selv har fundet paa at lægge den specielle færøske Trø-Lov af 1894 til Grund for sit Standpunkt, det maa være Amtmanden. Men dette Standpunkt har Lagtinget forladt. Det forlod det første Gang i Landbo-kommissionen af 1911; da forlod man fuldstændig det Princip. Og dernæst gennemførte man her i Rigsdagen, ogsaa i dette høje Ting, Loven af 1921 om Afløsning af Vintergræsningsretten paa Husegaard. Det er det samme Princip, Lagtinget staar paa her, og det er altsaa af principmæssige Grunde, Lagtinget har taget sin Stilling.

Den ærede Minister udtalte noget om, hvorvidt Erstatningsbeløbet skulde fordeles paa alle de saakaldte Fæstere paa Færøerne, eller det skulde være saadan og saadan. Men det er jo bare en Del af Kongsjordens Besiddere, det her drejer sig om, nemlig dem, der har deres Jord beliggende paa det saakaldte Hvalvaage; jeg ved ikke, hvor mange det er, men det er maaske kun en Sjattedel af alle Kongsjordbesidderne. Princippet berører derimod os alle sammen, og her er jeg sikker paa, at alle Færinger, hver eneste en, staar sammen med Lagtinget.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg har ikke fastholdt Lagtingets Standpunkt i Spørgsmaalet om Afløsningen af Jordehvalrettighederne i al Almindelighed. Nej, det er ganske rigtigt, men der er en væsentlig Forskel. Her gaar man imod Lagtingets Princip og indsætter et andet fuldstændigt modsat Princip; i det andet Tilfælde lod man ganske simpelt Spørgsmaalet om Storchvalerne, Døglingerne, eller hvad man vil kalde dem, falde. Det Spørgsmaal kan man lade gaa ud af Dagsordenen.

Den ærede Minister sagde — det findes ogsaa i hans Indledningstale —, at Halvdelen af den færøske Jord tilhører Staten. Jeg vilde meget gerne have at vide, hvornaar og hvorledes Staten er kommet til at eje Halvdelen af Færøernes Jord; det vilde maaske den ærede Ordfører oplyse. Hvis det virkelig er Tilfældet, hvad vilde man saa

sige her i Danmark, om Ejeren af Halvdelen af Danmarks Jord sad i Italien eller paa Korsika f. Eks.? Forholdet er ganske det samme. Men jeg stiller det konkrete Spørgsmaal: Hvorledes og hvornaar er Danmark blevet Ejer af Halvdelen af den færøske Jord? Jeg skal i øvrigt vente med at tale videre derom, til jeg har hørt, hvad man svarer paa mit Spørgsmaal.

Josiassen: Jeg skal ikke komme ind paa det af det samlede Udvalg stillede Ændringsforslag, men vil udtrykke min Forbavselse over, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) stiller sig saaledes, som Tilfældet er. Det ærede Medlem har til enhver Tid Adgang til at tale med Udvalget, men til de fleste Tider ser vi ikke det ærede Medlem her i Rigsdagen, og naar endelig det ærede Medlem er her, har vi ingen Føling med ham. Og jeg vil føje til, at det vilde ikke være nogen Skade til, om det ærede Medlem, da han nu er Repræsentant for Færøerne, søgte Udvalget, satte sig i Forbindelse med det, saa vi kunde tale om de forskellige Spørgsmaal. Det har i de sidste 10 Aar næsten altid været de samme Medlemmer, der har siddet i Udvalgene angaaende færøske Sager, og det vilde ikke være uden Interesse, om man hørte et Ord deroppe fra. Det samme Forhold gør sig gældende i det andet høje Ting, hvor der ogsaa sidder et Medlem fra Færøerne. Det ærede Medlem skal derfor ikke have Lov til at sige her, at Udvalget er gaaet imod hans Interesser; det har til enhver Tid staaet ham frit for at tale med Udvalget. Jeg tror, mange af os vilde sætte Pris paa at have mere Føling med det ærede Medlem og hans Interesser og de Synspunkter, der gør sig gældende deroppe.

Ordføreren (Rytter): Det glæder mig, at det ærede Medlem for 7de Kreds var klar over, at jeg vilde give ham det Svar, jeg gav angaaende Jordfonden. Det er klart, at naar der staar, at der senere skal komme en Lov, maa det være den Lov, som fastsætter Reglerne. Det vilde være meget utidigt af mig at ville foreskrive Færøernes Lagting allerede nu, hvorledes den skulde være. Det maa selvfølgelig være Færøernes Lagting, som kommer med en Indstilling, og paa den vil det ærede Medlem jo faa Indflydelse.

Hvad det angaar, at Udvalget skulde henvende sig til det ærede Medlem, har jeg engang her i Rigsdagen paa det daværende Udvalgs Vegne udtalt mig utvetydigt over for det ærede Medlem, idet jeg sagde, at